

Ambasadorul englez al României sălbatice, Charlie Ottley: "Legea silvică în sine nu este rea, dar nu există voință sau finanțarea necesară pentru aplicarea acesteia"

Laurențiu Ciornei

Jurnalistul britanic Charlie Ottley este, de aproape un deceniu, unul dintre cei mai perseverenți ambascadori ai imaginii României în lume. Fascinat de frumusețea și naturalitatea țării noastre, Charlie face emisiuni de televiziune, scrie editoriale și reportaje pentru cele mai prestigioase canale media din lume, neconținând să laude măreția și sălbăticia munților Carpați sau biodiversitatea.

Născut în urmă cu 49 de ani la Winchester, în Anglia, Charlie a devenit prieten al României după de a colindat lumea în lung și-n lat spre a descoperi frumuseți. Mereu a fost omul încercat de focul cunoașterii și a căutat să descopere părțile frumoase ale națiilor. Dublu licențiat al Universității din Bristol, în teologie și filosofie, Charlie Ottley și-a încercat norocul și în jurnalism, absolvind și facultatea de profil de la City University din Londra. După un scurt stagiul la Londra, a ajuns șeful biroului de corespondenți de la Los Angeles al grupului media World Entertainment News Network. Acum, Charlie Ottley scrie constant pentru The Daily Mail, Food and Travel Magazine și Vanity Fair.

În urmă cu două decenii și-a făcut propria televiziune, Forge TV, filmând reportajele pe care le făcea pentru Daily Express. A călătorit prin lume producând o serie de emisiuni culinare spectaculoase. Astfel, a descoperit "aromele" mâncărurilor din Chile (Flavours of Chile), Columbia, Peru, Mexic, Spania, Grecia, Scoția sau Africa de Sud. Succesul seriei, difuzată pe Travel Channel, a asigurat o nouă

serie bazată pe partea culinară și de călătorii, intitulată Flavours of Chile. În următorii 12 ani a realizat serii similare în Peru, Spania, Mexic, Scoția, Africa de Sud, Columbia și Grecia.

În 2011, Charlie Ottley a venit pentru prima oară în România cu același scop de a descoperi tradiția culinară și de natura. A fost fascinat și de atunci își canalizează eforturile pentru a ajuta la păstrarea bogățiilor naturale ale României. A realizat celebra serie de reportaje televizate, Wild Carpathia, difuzată în 110 țări și tradusă în 11 limbi. În vara lui 2017, Charlie Ottley a prezentat ultimul episod din Wild Carpathia la sediul ONU din New York, fiind aplaudat la scenă deschisă de reprezentanții a 193 de țări și sute de personalități mondiale prezenți la acel eveniment.

La finalul anului trecut, ambasadorul României sălbatice și-a cumpărat o casă în Bran și intenționează să o transforme într-un veritabil loc de pelerinaj al prietenilor englezi care, la rândul lor, vor deveni – asemenea lui Charlie – ”reprezentanți diplomatici” ai României.

1. Ai fost în Chile, Peru, Mexic, Columbia, Africa de Sud, Scoția, Grecia. În toate aceste extraordinare țări ai realizat emisiuni asemănătoare seriei dedicate României. Țara noastră însă te atrage cel mai mult. Care este motivul?

Am vizitat multe țări în decursul celor zece ani ca prezentator Travel Channel, dar tot ce făceam era să încurajez alți oameni să consume și să polueze, fără a face nimic deosebit de benefic. Când am vizitat România, am descoperit frumusețea peisajelor din Carpați, dar am aflat și despre distrugerea patrimoniului natural și cultural al acestei țări. Așa că am decis să fac un alt tip de program, unul care ar putea inspira schimbări pozitive nu doar prin turism, ci și prin conservare. Când lucrezi atât de intens într-o țară ajungi să o cunoști, așa că m-am îndrăgostit, treptat, din ce în ce mai mult de România, în ciuda tuturor problemelor pe care le ai aici.

2. Ai câteva locuri pe care le preferi, multe dintre acestea fiind minuni ale naturii, cum sunt Cheile Nerei, Rarăul, Corbii de Piatră, Delta. Acestea sunt diferite și oferă imaginea unei palete de diversitate. Asta înseamnă că ai intuit perfect potențialul de diversitate și de biodiversitate pe care îl are România.

Da! Am fost întotdeauna foarte conștient de faptul că România este o mulțime de țări înglobate într-una singură. Frontierele sunt realizate de oameni, dar regiunile au propriile lor identități individuale pe care ar trebui să le respectăm și să le protejăm. Sunt atât de multe de văzut aici, atât de multe peisaje diferite, care toate au propria lor atitudine specială. Ar trebui să le promovăm pe toate, mai degrabă încât să ne concentrăm pe aceleași destinații din ce în ce mai banale.

3. Turismul poate deveni un motor al dezvoltării durabile în zona de munte, acolo unde oportunitățile de susținere a vieții sunt mai limitate. Aș vrea să faci un

exercițiu de imaginație și să te gândești că mâine vei fi desemnat să gestionezi un proiect cu această temă: crearea unui sistem integrat pentru implementarea unui tip de turism dedicat zonei montane din România. Care ar fi principalele direcții către care te-ai orienta și punctele-cheie ale acestui proiect?

Primul lucru pe care l-aș face este să desemnez zone cu importanță naturală și culturală deosebită care acoperă sate, orașe istorice, zone sălbatice și apoi să punem în aplicare legi stricte de planificare arhitecturală, astfel încât aceste comori vitale să nu fie distruse de pensiuni urâte de beton și case de vacanță în stil elvețian. Aș obliga ca toate clădirile din aceste zone să fie construite doar folosind materiale tradiționale, cu design deosebit. Toate planurile noi de construcții ar trebui să fie prezentate spre aprobare unor experți în conservarea culturală care să lucreze împreună cu consiliile locale pentru a ne asigura că nu distrugem integritatea istorică a comunităților rurale, astfel încât să poată beneficia în continuare de turism. Acest lucru se întâmplă în Marea Britanie unde legea asigură ca orașele și satele frumoase să rămână intacte din punct de vedere vizual. În al doilea rând, aș face ca toate exploatarea forestiere în parcurile naționale să fie complet interzise, să replantez cu arbori autohtoni pentru a preveni degradarea și alunecarea solului cauzată de eroziune. În al

treilea rând, aş crea depozite pentru materiale, subvenţionate de guvern pentru fiecare comunitate, din care localnicii îşi vor putea cumpăra lemne de foc, împiedicând astfel comerţul cu lemn de foc tăiat ilegal. În al patrulea rând, aş impune amenzi substanţiale oamenilor care îşi aruncă gunoiul, fie că este domestic sau comercial în locaţii fără licenţă. În acest scop, aş înfiinţa, de asemenea, centre de reciclare în toată ţara, unde oamenii îşi vor putea aduce gunoiul domestic gratuit, astfel încât să înlăture ispita de a-l arunca ilegal. De asemenea, aş percepe o taxă de parcare pentru toate parcurile naţionale. Aş aloca salarii pentru angajaţi şi pentru plata instalaţiilor de gunoi montate lângă locurile de picnic şi zonele de parcare, pentru a încuraja oamenii să nu îşi lase gunoiul în pădure.

În al cincilea rând, aş oferi stimulente fiscale oricui doreşte să deschidă o fabrică de mobilă şi subvenţii pentru a instrui studenţii şi ucenicii să înveţe meşteşugul din lemn. Acest lucru ar reduce nevoia de a exporta lemn neprocesat şi ar creşte valoarea lemnului care părăseşte România, ceea ce ne-ar permite să exploatăm pădurile cât mai durabil.

În sfârşit, aş oferi gratuit schimburi de bune practici pentru comunităţile locale care să le ajute să beneficieze de turism, fie prin promovarea meşteşugurilor locale, fie prin oferirea de servicii sau cazare.

4. Am văzut că în România te-a interesat foarte mult şi soarta pădurilor. Ce anume ţi-a trezit interesul, excepţionând frumuseţea acestora?

Foarte simplu! Pădurile Carpaţilor sunt plămâniile Europei. Acestea sechestrează o cantitate mare de dioxid de carbon şi joacă un rol esenţial în protejarea împotriva încălzirii globale, fiind cea mai mare pădure sălbatică rămasă din Europa. Acestea reprezintă, de asemenea, habitatul a peste două treimi din prădătorii Europei şi au o biodiversitate incredibilă. Aceste păduri nu ar trebui să aparţină niciunei persoane sau vreunui stat, deoarece sunt prea importante pentru supravieţuirea tuturor şi a generaţiilor următoare. Trebuie să le protejăm sau ne vom face singuri rău.

5. O mare parte a societăţii, încurajată şi stârnită de câteva organizaţii nonguvernamentale care veghează ca starea pădurii să nu fie alterată de ilegalităţi, consideră că orice buştean transportat pe şosele provine din defrişări. Silvicii se apară şi consideră că acuzaţiile sunt, în cea mai mare parte, nefondate. În România nu prea au fost judecaţi hoţii mari de lemne. Ce ştii despre asta? Cum ţi se pare şi cum se vede în Marea Britanie acest, să-i spunem conflict, între militanţii ecologişti şi profesioniştii pădurii?

Majoritatea oamenilor din Marea Britanie ştiu foarte puţin despre ce se întâmplă aici - ceea ce a devenit cea mai mare criză de mediu din Europa. Problema este că ştim cu toţii ce se întâmplă aici. Chiar şi guvernul a recunoscut faptul că peste 30 de milioane de metri cubi de pădure sunt tăiaţi ilegal în fiecare an. Aceasta este în afară de ceea ce se exploatează legal. Limita durabilă pentru recoltarea lemnului a fost recent calculată la aproximativ 10 milioane de metri cubi, astfel că să puteţi vedea care e problema. ONG-urile au dreptul să facă campanie împotriva acestui lucru, ar trebui să fim cu toţii îngroziţi că ilegalităţile sunt încă permise. Nu există suficientă voinţă sau fonduri puse la dispoziţie pentru a opri tăierea ilegală. Am putea face asta dacă am vrea, dar nimeni nu vrea. Toate aceste comunităţi mici, precum cele din jurul Borşei, ştiu cine o face. Întorc ochii către camioanele care trec toată noaptea pe lângă geamurile lor şi poliţia nu face nimic. Atât timp cât documentele par să fie în regulă, nimeni nu poate fi deranjat şi, eventual, anchetat. Însă faptul că documentaţia şi aprobările sunt acordate deseori de către oficiali corupţi, nu cred că sunt în regulă. Marile companii, precum Schweighofer şi Kronospan, nu fac decât să sporească cererea de lemn şi, aşa cum s-a dovedit prin raportul EIA, au primit deseori lemn provenit ilegal. Trebuie să existe o poliţie forestieră independentă, formată din persoane care se află dincolo de orice suspiciune de luare de mită sau intimidare. Acestea să aibă puterea de a da amenzi şi de a-i aduce pe cei implicaţi în tăieri ilegale în faţa procurorilor, să fie pedepsiţi cu amenzi şi pedepse cu închisoarea pentru cei găsiţi vinovaţi.

6. Ai cunoștință despre cum se face managementul pădurii în România? Care sunt principalele coordonate după care se ghidează acesta? Crezi că presiunea factorului economic (pădurea să ofere cât mai mulți bani) împiedică dezvoltarea durabilă?

Legea silvică în sine nu este rea, dar nu există voință sau finanțarea necesară pentru aplicarea acesteia. Consider că defrișarea pădurilor este letală pentru viitorul și dezvoltarea durabilă a zonelor rurale și va avea ca rezultat nu doar o catastrofă de mediu, ci și un șomaj extins.

7. Care crezi că ar fi soluția ca România să păstreze și administreze cât mai bine ariile naturale protejate? Am putea fi răsplătiți și financiar pentru că avem cele mai întinse și frumoase dintre pădurile primare ale Europei (exceptând Rusia)?

Ar trebui să solicităm subvenții din partea Uniunii Europene pentru punerea în aplicare a unei politici mai bune pentru protejarea resurselor naturale. Statul trebuie să pună la dispoziție mai mulți bani pentru subvenții și recompense pentru practica durabilă.

8. Sunt câteva organizații și companii din Europa care achiziționează masiv teren forestier în România. Susțin că fac acest lucru pentru păstrarea intactă a pădurii, deși unele exploatează lemnul deja existent. Ce spui despre asta?

Nu știu decât despre ONG-ul românesc FCC (n.a. – Fundația Conservation Carpathya), care a interzis total vânătoarea de carnivore mari și a oprit toate exploatarea de lemn de pe pământul avut în proprietate. Asta pentru a crea cea mai mare rezervație sălbatică din Europa. Aceasta este, clar, un lucru bun. Nu sunt cunosc activitățile altor organizații, dar orice companie sau grupare care permite exploatarea ilegală a resurselor naturale ale României ar trebui pedepsită în mod corespunzător.

9. Carnivorele mari: lupul, râsul, în mod deosebit ursul, s-au înmulțit peste măsură în ultimii trei ani, spun vânătorii. Conservaționiștii susțin în continuare interzicerea „recoltării” acestor animale. Ce părere ai în acest caz?

Nu există nicio dovadă concretă a numărului animalelor. Putem specula că numărul de pră-

dători crește în unele zone și scade în altele. Cu toate acestea, asociația de vânătoare nu este o sursă credibilă de informații, deoarece pot „umfla” numărul de carnivore. În primul rând avem nevoie de un organism neutru și independent care să analizeze cu exactitate numărul de carnivore mari, înainte de a concluziona dacă populațiile s-au mărit. Dacă acestea sunt în creștere, atunci populațiile ar trebui reglementate, sacrificate sau relocate de autorități, fără ca această acțiune să se facă pentru profit sau sport. De asemenea, trebuie avut în vedere și faptul că doar pentru că vedem mai mulți urși asta nu înseamnă că există mai mulți urși. Pe măsură ce le epuizăm habitatul, le aducem automat mai aproape de oameni, creând astfel impresia că există mai multe animale sălbatice. Este mai mult decât ironic faptul că mai întâi le distrugem casa și apoi facem campanie pentru a le distruge. Le-am micșorat habitatul natural prin propria noastră lăcomie și dintr-o atitudine distructivă. De asemenea, trebuie să educăm oamenii cu privire la modul în care să acceseze fonduri pentru a le compensa pentru daunele cauzate de prădători, astfel încât acestea să nu ajungă să-și facă singuri dreptate.

10. În ce stadiu se află demersul tău de a-ți achiziționa o casă în România?

Am cumpărat deja o uimitoare casă tradițională, pe care intenționez să o renovez, într-un sat din apropierea Brașovului, între Piatra Craiului și Parcul Național Bucegi.

